

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago LXIX. Magdalenæ Viduæ, Filii, Et Sociarum
Crucifixarum Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

Christiadas, tortor, conuellere stirpe laboras,
69. Fæmineo cum sit robore victa manus?

EMBLEMATICA IMAGO LXIX.
MAGDALENÆ VIDUÆ,
FILII, ET SOCIARVM
CRUCIFIXARVM.
EXPLICATA.

IN Iaponia pro defensione Fidei Christiana, quam didicerunt ab Apostolo Orientis D. Francisco Xauerio, MAGDALENA vidua, & LVDOVICVS filiulus octennis, IOANNA & AGNES feminae coniugatae, sub Canungio Tungi Rege, & Cacuzeimone Praefecto crucibus alligantur, mutuò se ad patientiam cohortantes, tanto CHRISTI amore ac desiderio feruentes, ut cum ferrum in vulnera quasi hebesceret, diros carnifices ad necem sibi ocyùs inferendam incitarent. *Mulierem fortem quis inueniet? procul & de ultimis finibus pretium eius.* Ecce iam inuentae fortes mulieres sunt in ultimis terrarum finibus. Vna MAGDALENA alterius Magdalenaem amula, quae CHRISTO crucifixo adhæsit, & sacram eius crucem amplexata est. Attulit secum & simul obtulit filium, ut, qui iam in ortu fuerat ventris foetus, crucis fructus in martyrio foret. Altera IOANNA est, in qua resplendet Ioannes

Ex relat.
Episcopi
Iapon.
Lyd.

Prou. 31.
11.

nes

nes dilectus & charus ille, qui recubuit supra pedes
IESV, & crucifixo adfuit. Tertia AGNES, in qua
rilis Agnetis spiritus viuit, & Agnum suum totum
dum in ara Crucis quærit & inuenit. Fortes omnes
mulieres, etsi virgines non sint. Cane singulis:

Fortem virili pectore

Laudemus omnes feminam,

Qua sanctitatis gloria

Ubique fulget inelyta.

Rex CHRISTE virtus fortium,

Qui magna solus efficis,

Huius precatu quæsumus,

Audi benignus supplices.

*Sympathia
Maria &
Magdale-
na vidua
& socia-
rum Arti-
ficum ca-
lestis desi-
derij.
Cant. 6.*

Omnes quidem quatuor martyres dignæ proles sunt
beatissimæ viduæ MARIAE, cuius ardentia deside-
ria Deum videndi, & eius aspectu fruendi, in
flammis & ignibus assimilantur. *Lampades eius, lam-
pades ignis atque flammæ.* Conceperant ignes &
flammas, quæ mori pro CHRISTO, & CHRISTO
frui quantocyus desiderabant.

CRUX MAGDALENÆ & sociarum, Crux
viduitatis & dilatæ fruitionis Dei.

CRUX viduitatis per absentiam sui consortis
affligit & cruciat; crux est molesta & grauis
manu

martibus sponsum CHRISTVM, priuatio eius aspe-
 ctus, & fruitionis dilatio. Hinc illud Dauidis Regis:
Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est! Hinc il- ^{Ps. 119,}
 lud Pauli: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpo- ^{Röm. 7,}
re mortis huius? Quisquis desiderij huius ardentem ^{24;}
 ignem in sacrario pectoris condit, continere se ne-
 quit, quò minus erumpat in similes illas voces.
 Erumpebat S. Ignatius, Societatis nostræ Patriarcha,
 cùm fastidians terram, & cælum affectans dice-
 ret: *Quàm sordet terra, cùm cælum aspicio!* Erumpebat
 Ignatius Martyr, cùm Epistola ad Romanos scriberet:
Utinam fruar bestiis quæ mihi sunt preparatæ, quas
et opto mihi veloces esse ad interitum et ad supplicia, et
allici ad comedendum me, ne, sicut et aliorum Martyrum,
non audeant corpus attingere. Quòd si venire noluerint,
ego vim faciam, ego me vrgebo vt deuorer. Ignoscite mihi,
 filioli, quid mihi prodest ego scio. Nunc incipio CHRISTI
 esse discipulus, nihil de iis quæ videntur desiderans, vt
 IESVM CHRISTVM inueniam. Ignis, crux, bestia, con- ^{Excitatio}
 fractio ossium, membrorum diuisio, et tota vermenta dia- ^{laboran-}
 boli in me veniant, tantùm CHRISTO fruar. Hæc in-
 firmitas amoris est, qua laborabat sponsa, cùm di-
 ceret: *Falcite me floribus, stipate me malis, quia amore* ^{Cant. 2, 5.}
languo. Accedit Bernardus Serm. 51. in Cantica: *Cùm*
*præsto est quod amatur, viget amor, languet cùm abest.**

Kkkk

Quod

*Quod non est aliud quam tedium quoddam impatientia
siderij, quo necesse est affici mentem vehementer amantem
absentem quem amat, dum totus in expectatione quiescit
bet festinationem reputat tarditatem.*

Speculum MAGDALENÆ, FILIOLI & SOCIARVM, speculum humanæ infirmitatis & patientiæ.

Speculum naturæ humanæ, quæ currit ac transit
labilis aqua est decurrens ac fluens, vnde
2.Reg.14, 14. *quasi aqua dilabimur.* Si quis se respiciat in aqua
inuersum se deprehendet, & sui ipsius antipodes
inueniet. Et quidem MAGDALENA, FILIOLA
IOANNA, & AGNES apud Antipodes in Japonia
gloriosum martyrium subierunt, in quibus, cum
sint antipodes, inuersa natura nostra consideranda
est. Ante peccatum commissum rectus homo erat
& fixus in suo statu perseverabat, post scelus in-
patratum stationem suam mutauit, & formam suam
naturæ omnino inuertit. Qui stabat, decidit, & con-
sursus ascendebat, deorsum in terram descendit.
Magnum hoc ænigma est, cuius meminit Ecclesiastes:
Eccle.7, 30. *Solummodò hoc inueni, quòd fecerat Deus hominibus
rectum, & ipse se infinitis miscuit questionibus.*

lis ut sapiens est? & quis cognouit solutionem uerbi? Videmus nunc in speculo hoc ænigma, quem rectum Deus hominem condiderat, ut in cælum assumretur, cernimus à statu suo deturbatum & inuersum deorsum vergere, & in terram, de qua formatus est, redire, & in ea sepeliri. Qualis ortus, talis & obitus. Inuersus oritur homo, inuersus obit. Solus CHRISTVS, sicut rectus in morte extitit, sic etiam rectus in natiuitate sua effusus est, ut Sermone de Laude Crucis Augustinus in hæc uerba eidem Regi glorioso factus est: *Tu semper rectus, tu semper excelsus, tu semper altus: nos secundum carnem filij hominis, qui principale suum demisit in terram, cuius lapsus significatur specie generationis humanæ: sic enim nascimur, ut proni in terram videamur effundi.* Hæc laus, hæc uirtus crucis est, ut quos uoluptas peccati intoctos reddidit, labor & dolor infirmitatum & morborum rectos faciat & restituat cælo, quemadmodum in tanta Sanctorum multitudine crucifixorum cultores sanctæ Crucis & patientiæ speculati fuimus. *Ideoque & nos (cruciferis Paulus & ipse crucifer ait) tantam habentes impositam nubem testium, deponentes omne pondus, & circumstantes nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in auctorem fidei, & consummatorem IESVM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem,*

confusione contempta, atque in dextera sedis Dei
 Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à peccato
 aduersum semetipsum contradictionem, ut ne satyrum
 animis vestris deficientes. Nondum enim vsque ad ser-
 nem restitistis, aduersus peccatum repugnantes: et
 estis consolationis, quæ vobis tamquam filiis loquitur,
 cens: Fili mi, noli negligere disciplinam Domini, neque
 tingeris dum ab eo argueris. Quem enim diligit Domini-
 castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit. In
 disciplina perseverate. Tamquam filius vobis offert se Deus.
 Quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si ex
 disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes,
 adulteri, & non filij estis. Deinde patres quidem carni
 nostræ, eruditores habuimus, & reuerabamur eos: non
 multò magis obtemperabimus Patri spirituum, & reuer-
 mus? Et illi quidem in tempore paucorum dierum, secun-
 dum voluntatem suam erudiebant nos: hic autem ad
 quod utile est in recipiendo sanctificationem eius. Omnis
 autem disciplina, in præsentem quidem videtur non esse ga-
 dij, sed mœccris: postea autem fructum pacatissimum car-
 citatis per eam reddet iustitiæ. Propter quod, remissas ma-
 nus, & soluta genua erigite, & gressus rectos facite pedibus
 vestris, ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur.
 Sanatur æger, cum in pristinum valetudinum
 gradum restituitur; & idem ipse curatur, cum in
 antiquam

antiquum rectitudinis statum reuocatus. Tunc san-
 nus est, cum rectus est. *Rectus es*, inquit Augustinus
 in Psalm. 44. *quando in omnibus bonis que facis, Deus*
tibi placet, & in omnibus malis que pateris, Deus tibi
non displicet. Hic crucifer est, qui recta in calum
 tendit, qualis Martinus erat, qui rogatus vt pronus
 conuiesceret, *Sinite me*, inquit, *calum potius quam* Extrema
terram aspicere, vt suo iam itinere iturus ad Dominum spi- verba mo-
ritus dirigatur. rientis.

Leuamen columbæ gementis in labore
 & morbo.

Salue Regina, Mater misericordie; vita, dulcedo, &
 spes nostra salue. Ad te clamamus exules filij Eua, ad te
 suspiramus gementes, & flentes, in hac lacrymarum valle.
 Eia ergo aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad
 nos conuerte. Et IESVM benedictum fructum ventris tui
 nobis post hoc exilium ostende. O clemens! ô pia! ô dulcis
 Virgo MARIA! Ora pro nobis sancta Dei genitrix, Ut
 digni efficiamur promissionibus CHRISTI. Magna labo-
 rantibus, magna agrotantibus facta promissa sunt
 à CHRISTO Rege glorioso, qui inuitans ad crucem
 dicit: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum,* Luc. 9, 23.
 & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Hic ip-
 se Rex patientibus ait: *In patientia vestra possidete ani-* Luc. 21,
mas 19.

Kkkk 3

mas

mas vestras. Quos inuitat ad crucem & patientiam
allicit & attrahit amanter ad mysticam refectio-

Match. 17
28. *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis,*

ego reficiam vos. Hæc mystica refectio sacra Commu-

Viaticum. *nio est, in qua seipsum oppignorauit CHRISTVS*

vt qui auctor gratiæ est in Eucharistia Viaticum

crum capientibus, futurus sit auctor & ipse glori-

is, qui recta cum conscientia sanctam Synaxin a-

ceperint, vnde & meritò clamat & exclamat Ecce

sia: O sacrum conuiuium, in quo CHRISTVS sumus

recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia,

futura gloriæ nobis pignus datur. Hoc pignus digni-

communicantibus exhibetur, qui & digni sumus

lestibus promissionibus, & vtrumque hoc rogamus

cùm dicimus gloriosæ Reginæ cælorum, Ora pro

bis sancta Dei genitrix, vt digni efficiamur promissionibus

CHRISTI. Benè Bernardus in deprecatione ad glori-

osam Reginam ait: Tollatur hæc crassa nebula ab oculis

nostris, vt reuelata facie gloriam Domini specularer, & in

mensum illud pelagus diuini luminis absorbeamur: & De-

mini spiritu, ac Deo nostro in vinculis charitatis adfirmati

vnus cum ipso efficiamur. Prestet & hoc nobis tuo

uentu, o MARIA, Filius tuus IESVS CHRISTVS, Deus

& Dominus noster, cui laus & gloria & gratiarum actio

in sempiterna secula. Amen.

Gloria

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ
vidualis, corona & diadema.

ADspirant ad coronam & diadema sacri & glo- Honor alit
argem bene
vivena &
moriendi.
riofii martyrij cum virginibus cruciferis viduæ
crucifera, quarum status satis laboriosus est, & tan-
tam ferè virtutem exposcit, quantam exigit profes-
sionis conditio virginalis, vt lib. i. de Vid. cap. i. de-
finit Ambrosius: *Et propemodum non inferioris virtu-
tis est, eo abstinere coniugio, quod aliquando delectauerit,
quàm coniugij oblectamenta nescire. In utroque fortes, vt
eas & coniugij non pœniteat, cui fidem seruent, & coniu-
galia oblectamenta non alligent, ne videantur infirma, quæ
sibi adesse non possunt. In hac ipsa tamen virtute premia
sunt reposita libertatis.* Tunc incipit martyrium viduæ,
cùm chari sibi coniugis iacturam facit. Et quidem
Ecclesia tunc temporis martyr extitit, cùm vis eius
IESVS CHRISTVS lecto crucis affixus interiit: tunc
facta est quasi vidua Domina gentium, ad cuius formam Thron. i.
mulier priuata viro martyr efficitur.

Nec minus martyrium Reginæ & viduæ MA-
RIÆ, charam sibi amittere prolem. Hoc quidem
martyrium passa est beata Felicitas, & illa quidem
iam vidua martyr non semel, sed septies, quia se-
ptem pignora amisit, vel potius in cælum præmisit.

In

In eius elogium Serm. 110. de Diversis asserit Au-
stinus : *Parum est fuisse spectatricem, mirati sumus
tatricem. Fecundior virtutibus quam fetibus, videmus
tantes, in quibus omnibus & ipsa certabat, & in omni-
vincentibus ipsa vincebat.* Huic gloriosa victoria
cernuntur corona & diadema, cuius viduae
phatrices participes efficiuntur. Tales sunt, quae
se decorem virtutis induunt, ut gratæ suo Deo
sententur. *Erubescat, ait Hieronymus Epist. 23. ad
Christiana, si natura cogit decorem, si carnis curam
ad concupiscentiam, in qua qui sunt, secundum Apostolum
Deo placere non possunt. Vidua nostra (Blesilla) autem
rosis ornabatur, & die tota quid sibi deesset quaerere
speculum; nunc loquitur confidenter : Nos autem omnes
uelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem
ginem transformamur à gloria in gloriam, quasi à Deo
spiritu. Hic spiritus crucifixos & cruciferos, cruci-
xas & cruciferas in formam Crucifixi Regis ac
ciferæ Reginae, in cruce & lecto pingit æternitatis
& amodò dicit spiritus, ut requiescant à laboribus
opera enim illorum sequuntur illos.*

Diadem
viduitatis.

Rom. 8, 2.

Extrema
verba n. o.
rientis.
2. Cor. 3,
18.

Apoc. 14,
13.

Appareat S. GVDILIA, speculum in quo
num. mortis mysterium conspicitur.